

INEENS IS BELGIË EEN SCHU

Van economisch paria aan de Noordzee tot veilige haven voor beleggers. De reputatie van België op de financiële markten beleefde afgelopen tijd een opmerkelijke draai. Belgische autoriteiten kunnen even ademen, maar tijd om lang uit te puffen is er niet. Het land moet snel orde op zaken stellen om niet opnieuw onder vuur te komen.

Beleggers zien het weer zitten met België. Nooit eerder sinds de introductie van de euro kon België zijn schulden goedkoper financieren. Het land behoort zelfs tot het selecte gezelschap eurolanden dat tegen een negatieve rente geld ophaalt. Beleggers zijn bereid geld toe te leggen om het voor een paar maanden aan de overheid uit te lenen.

Hoe anders was de situatie vorig jaar, toen België lijnrecht richting Europese noodhulp leek te koersen. Beleggers waren alleen bereid om Belgisch schatkistpapier te kopen als daar torenhoge rentevergoedingen tegenover stonden. De België-premie, de extra rente die beleggers eisen om geld voor 10 jaar aan de Belgische in plaats van de Duitse overheid uit te lenen, schoot eind november richting Zuid-Europese niveaus.

VERTROUWENSCRISIS

De realiteit achter die rentestanden was dan ook somber. België werd wereldkampioen politieke impasse en kredietbeoordelaar S&P verlaagde de Belgische kredietwaardigheid. De Belgisch-Franse financiële instelling Dexia moest met staatssteun overeind gehouden worden en dat trok een stevige wissel op het vertrouwen in de Belgische staatsfinanciën. De hoge rentestanden op staatsleningen

verergerden de situatie.

Belgische autoriteiten voelden de hete adem van hijgende speculanten die op zoek waren naar de volgende speelbal. De zwakste schakel in de ketting van eurolanden.

Financiële markten hadden de druk er vol opstaan. Uiteindelijk werd veel vloeibaar. In een weekendoverleg bereikten politieke leiders een akkoord over een driejarig begrotingsprogramma en sociaal-economische hervormingen rond werk en pensioen. Het einde van een 532 dagen durende politieke patstelling was eindelijk in zicht.

Waar andere regeringen voorbij jaren onder druk van de financiële markten zijn gevallen, is er in België juist een tot stand gekomen. Financiële markten beloonden de politieke doorbraak met flink lagere leenkosten. De lange rente daalde net zo hard als zij was gestegen.

WANKELLENDE EURO

De vertrouwenscrisis rond de Belgische staatsfinanciën paste in het Europese beeld. Rentes op staatspapier in vrijwel alle eurolanden liepen op. Zelfs Duitsland trok even geen vluchtkapitaal meer aan. Dat voedde openlijke twijfel over het voortbestaan van de euro. De paniek was nabij en de Europese Centrale Bank zag zich genooddacht in te grijpen.

De centrale bank uit Frankfurt pompte bijna 500 miljard euro in

